

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200291
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5320200291.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: T. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX/XX, A., zastúpenej Sidor a partneri, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 3 747,32 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 4C/6/2020-251 zo dňa 04. 05. 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému proti žalobkyni súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zamietol žalobu, ktorou sa domáhala žalobkyňa zaplatenia sumy 3 747,32 eur s príslušenstvom ako vydania bezdôvodného obohatenia v súvislosti s uzatvorenou úverovou zmluvou zo dňa 25. 10. 2013. Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 107, § 112 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že žalovaný nárok je premlčaný. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že podľa predžalobnej výzvy nadobudla žalobkyňa vedomosť o bezdôvodnom obohatení už dňa 09. 01. 2017, kedy bola doručená žalovanému predsporová výzva, pričom žaloba bola podaná 04. 02. 2020. Dvojročná subjektívna lehota tak uplynula 24. 01. 2019. Z uvedeného dôvodu sa potom súd ani nezaoberal dôvodmi, pre ktoré žiadala žalobkyňa stanoviť, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na úspech strán v konaní. Súd nároky žalobkyne posudzoval opakovane, keď predchádzajúci rozsudok bol uznesením odvolacieho súdu zrušený a vec mu bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie. Súd prvej inštancie konštatoval, že zo strany žalobkyne absentovali tvrdenia a dôkazy (o jednotlivých splátkach), preto žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu premlčania nároku.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podala odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Odvolanie zdôvodnila s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP. Podľa jej názoru rozsudok súdu považuje za arbitrárny a nepreskúmateľný, bez opory v právnom poriadku, vykonanom dokazovaní, bez aplikácie príslušných (síce formálne uvedených v rozsudku) ustanovení právnej úpravy, nie len zákona o spotrebiteľských úveroch, rovnako Občianskeho zákonníka. Postupom súdu bolo žalobkyni zasiahnuté do jej práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie je svojimi závermi fakticky identické ako to, proti ktorému žalobkyňa podala skôr odvolanie. Z rozsudku nevyplýva, že by sa súd vysporiadal s

prvoradou otázkou vzniku bezdôvodného obohatenia, teda to, či je vôbec nárok žalobkyne v konaní daný. Z rozhodnutia nevyplýva, či vôbec právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniklo. Pokiaľ teda súd neriešil otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie je zrejmé, ako sa dopracoval k záveru, že nárok na bezdôvodné obohatenie je premlčaný. Pokiaľ nebol vyriešený základ nároku, nebolo možné rozhodovať o prípadnom premlčaní uplatneného nároku. Ďalej odvolateľka namietala nesprávne právne posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. Súd toto odvíjal od dňa 09. 01. 2017, kedy bola doručená žalovanému predsporová výzva, avšak z tejto výzvy nevyplýva, v akej výške by mal povinný bezdôvodné obohatenie vydať. Vedomosť o bezdôvodnom obohatení mohla vyplývať jedine z predsporovej výzvy zo dňa 20. 01. 2020, kde bola výška obohatenia priamo identifikovaná a argumentovaná. Pri bezdôvodnom obohatení čas jeho vydania nie je určený zákonom a keďže ide o mimozmluvný záväzok, nemôže čas plnenia vyplývať ani zo zmluvy. Z toho vyplýva, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniká až na základe výzvy veriteľa. Za takúto výzvu však nemožno považovať list zo dňa 09. 01. 2017. Aj z rozhodnutia napr. Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. 05. 2018 vyplýva, že subjektívna premlčacia doba u práva na vydanie plnenia z neplatnej zmluvy potom začína plynúť odo dňa, kedy účastník zmluvy zistil jej neplatnosť. Pokiaľ žalobkyňa na zmluvu plnila ešte v priebehu súdneho konania, možno sotva uvažovať o tom, že by mala mať vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Súd tiež nesprávne postupoval, keď za premlčaný považoval celý nárok. Subjektívna doba však nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. Podľa žalobkyne tak všetky splátky uplatnené v období dvoch rokov pred podaním žaloby nemôžu byť premlčané. Záver súdu, že celý nárok žalobkyne je premlčaný, je potom nesprávny.

3. K podanému odvolaniu sa žalovaný nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379 až § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Ako vyplynulo z obsahu spisu, preskúmaného rozsudku a obsahu odvolania, súd prvej inštancie mal posúdiť, či medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol na základe zmluvy zo dňa 25. 10. 2013 spotrebiteľský vzťah a následne posúdiť, či zmluva je považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú vzhľadom na absenciu základných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o tom, či došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Žalobkyňa poukazovala na nedostatky, ktoré zmluva o úvere vykazovala s poukazom na podstatné náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe zmluvy bola poskytnutá žalobkyňi suma 3 000,- eur, avšak v zmysle žaloby zaplatila sumu 6 747,32 eur. Rozdiel vo výške 3 747,32 eur mal predstavovať na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Žaloba bola podaná dňa 04. 02. 2020. Žalovaný súdu prvej inštancie predložil listinný dôkaz, a to podanie zo dňa 09. 01. 2017, označený ako predsporová výzva, podaný JUDr. Sidorom označeným ako zástupcom žalobkyne. V tejto výzve je uvedené, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25. 10. 2013 nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a zákonom č. 129/2010 Z. z., preto úver žalobkyňa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhnuté bolo uzatvorenie dohody o urovnaní. Plná moc zo strany žalobkyne bola zo dňa 01. 12. 2016. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 14. 07. 2020, ktorý bol uznesením odvolacieho súdu zo dňa 26. 11. 2020 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súdu prvej inštancie bolo vytknuté, že nereagoval na zmenu žaloby (s čím sa súd neskôr vysporiadal v uznesení zo dňa 19. 03. 2021), tiež že žalobkyňa nebola oboznámená s dôkazom predloženým žalovaným, t. j. listinou zo dňa 09. 01. 2017, ktorým preukazoval vedomosť žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy (s týmto dôkazom sa žalobkyňa pred novým rozhodnutím oboznámila) a tiež jedným z dôvodov bola námietka súvisiaca so splácaním splátok aj po podaní žaloby, resp. po roku 2018. Po tomto zo strany súdu prvej inštancie boli sporové strany vyzvané, aby v lehote 30 dní súdu predložili konkrétne tvrdenia a dôkazy v zmysle podanej žaloby, resp. procesnej obrany. Následne súd prvej inštancie vo veci opakovane rozhodol tak, že posúdil nárok žalobkyne za premlčaný.

6. Odvolací súd tak na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj záverov súdu prvej inštancie dospel k tomu, že tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a vo veci samej dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré

aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil. V tomto prípade aj odvolací súd vychádzal zo žaloby a tam opísaného skutkového stavu, pričom žalobkyňa uviedla, že na základe uzatvorenej zmluvy uhradila sumu 6 747,32 eur (74 splátok po 91,18 eur). Preplatok nad sumu 3 000,- eur, ktorá predstavovala poskytnutý úver, považovala za bezdôvodné obohatenie a žiadala toto od žalovaného vydať aj s príslušenstvom - 5 % úrokom od 03. 02. 2020. V žalobe v popísaní skutkového stavu je uvedený obsah úverovej zmluvy a počet splátok (74) spolu so špecifikáciou, ktorá poukazyvala na nedostatočnosť zmluvy s poukazom na jednotlivé ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. a konštatovanie jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Zo žaloby však nie je zrejmé, kedy požadovaná suma 3 747,32 eur bola uhradená, resp. ako boli poskytnuté jednotlivé splátky. Žalobkyňa neuviedla, akým spôsobom a kedy sa mala dozvedieť o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy, jej zástupca však v žalobe poukazyval na predsporovú výzvu zo dňa 29. 01. 2020, kde bol žalovaný vyzvaný na vydanie bezdôvodného obohatenia. V priebehu konania žalovaný doložil do spisu obdobnú predsporovú výzvu koncipovanú JUDr. Sidorom a adresovanú žalovanému, avšak zo dňa 09. 01. 2017. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania potom posudzoval súd prvej inštancie, či požadované plnenie nie je premlčané a dospel k záveru, že žalobkyňa minimálne od 09. 01. 2017 mala vedomosť (minimálne jej zástupca - advokát) o tom, že zmluva o úvere nespĺňa náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a plnenie poskytnuté nad sumu 3 000,- eur, ktorá žalobkyňi bola poskytnutá na základe zmluvy o úvere, predstavuje bezdôvodné obohatenie. Tak ako uviedol súd prvej inštancie, v žalobe absentovali tvrdenia a dôkazy o plnení na základe zmluvy (poukazované bolo len na to, ako a v akej výške sa jednotlivé splátky mali plniť v zmysle zmluvy). Preto súd správne o požadovanej sume ako celku rozhodol tak, že nárok je premlčaný. Pokiaľ to v žalobe pri opísaní skutkového stavu a doložené listinnými dôkazmi nie je, nemôže súd vzhľadom na rovnosť strán v konaní sám vyhľadávať v prípadných doložených listinných dôkazoch podklady pre doplnenie skutkového stavu absentujúceho v žalobe (žalobkyňa bola zastúpená advokátom).

7. Z dôvodu, že prvoinstančný súd sa vo svojom rozhodnutí zaoberal aj otázkami nastolenými v odvolacom konaní, odvolateľka tak neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie neoboznámil a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako úspešnému v odvolacom konaní priznal proti žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).